

пи“ и т.н.) е в границите между 280 000 и 340 000 души.

В Ирландия, през 1961 са преброени 1117 семейства, а през 1977 г. — 1953; едно по-задълбочено изследване проведено в Дъблин показва, че на едно семейство се падат средно по 6,22 души, което прави численост от 12 000 души за цялата страна. През 1979 г. числеността е оценена на най-малко на 2200 семейства или 13 700 души. Реалната цифра е още по-голяма, защото статистиките не взимат под внимание Чергарите, „получили“ жилища от социалните служби, нито онези от тях, които живеят на своя сметка при достатъчно добри условия, без при това да стават по-малко Чергари по дух, език и култура. Но властите все пак осъзнават, че населението на Чергарите надминава числеността от 20 000 души. През 1986 г. половината от тях са били на възраст под 16 г., а средният брой на децата в семейството се е увеличил до 8. Едно проучване от 1987 г. показва, че при ирландските Чергари ръста на раждаемостта е достигнал до 34,9%.

В Италия, големият демографски растеж за интервал само от десет години показва значителното увеличаване на циганско-то население, но и тук както в останалите страни трябва да се има предвид увеличената след 1989 г. миграция на Циганите от една страна в друга. Проведеното в края на 1990 под егидата на Съвета на министрите *Наблюдение върху имиграцията* показва наличието на 29 790 официално регистрирани имигранти, голямата част, от които — Цигани. Малко по-късно войната в бивша Югославия предизвиква големия наплив от насъкоро пристигнали бежанци, от които около 40 000 души са Цигани. Между другото по време на пребояванията, италианският *Статистически институт* не отчита майчиния език освен в регионите, където съществува официална протекция на малцинствата (Вал д'Аоста, Южен Тирол, Венеция Джулия).

В България последното официално пребояване датира от 1956 г. и според неговите резултати в страната пребивават 197 865 Цигани. Пребояването от 1975 г. предоставя данните си единствено на ЦК на БКП, но в него се посочва обща численост от 373 200 души. Партийното ръководство не сметнало данните за меродавни и по негово нареждане започва паралелно пребояване по линията на МВР. Резултатите, засекретени през 1980 г., посочват 523 513 души. Друго пребояване, проведено през 1989 г. от МВР достига до цифрата от 576 927 души,